

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je obrazloženje nedostatno.

- Komisija nije iznijela dovoljno razloga koji bi tužitelju omogućili da shvati koji je temelj za donošenje Komisijine odluke. Iz odluke nije jasno (i) na temelju čega je Komisija utvrdila da je prijašnji sustav obuhvaćen trenutačnim sustavom, i (ii) na temelju čega to što je jedan sustav obuhvaćen drugim ne stvara potrebu da se procijeni je li prvi sustav u skladu s pravilima o državnim potporama. Ta su dva ključna utvrđenja Komisiju navela na donošenje odluke. Sukladno tome, tužiteljima je uskraćeno njihovo temeljno pravo na to da dobiju odluku koja im omogućava da shvate kako i zašto je Komisija došla do zaključka navedenog u odluci.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi prava i povredi Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

- Komisija je dužna u skladu s člankom 41. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima odlučiti o tužiteljevim interesima u skladu s odlukom na nepristran i pravičan način. Komisija je povrijedila tu obvezu tako što je Komisijinim interesima i interesima Španjolske nepravilno dala prednost pred tužiteljevim interesima.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti

- time što nije provela neovisnu procjenu prijašnjeg sustava Komisija nije u obzir uzela interese tužitelja, povrjeđujući tako načelo proporcionalnosti.

(¹) SL 2017., C 442, str. 1.

Tužba podnesena 11. travnja 2018. – PV protiv Komisije

(Predmet T-224/18)

(2018/C 221/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: PV (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;

posljedično naloži da se:

- ova tužba spoji s predmetom T-786/16 koji je u tijeku, u skladu s načelom spojivosti i člankom 68. pročišćene verzije Poslovnika Općeg suda Europske unije od 4. ožujka 2015.;
- smatra da je uznemiravanje dokazano i da se potvrdi korištenje „ovjeravanja neistinitog sadržaja”, zbog čega pravni poredak Europske unije ne može tolerirati takve nezakonitosti;
- poništi postupak CMS 17/025 u svim tim dijelovima i poništi odluka koja je osnova žalbe R/8/18;

- poništi odluka o „utvrđivanju iznosa tužiteljeve plaće na nulu” od 1. listopada 2017;
- poništi odluka kojom se tužitelja obvezuje na sudjelovanje u postupku ocjenjivanja FP 2016 (kalendarska godina 2016.), kao i odbijanje žalbe R/502/17 od 16. ožujka 2018. zbog uznemiravanja i nesposobnosti za rad;
- poništi odluka kojom se tužitelja obvezuje na sudjelovanje u postupku ocjenjivanja FP 2017 (kalendarska godina 2017.), zbog uznemiravanja i poništi odluka protiv koje je podnesena žalba R/121/18;
- poništi odluka, kao i odbijanje žalbe R/413/17 od 15. siječnja 2018., kojom je tužitelj premješten u GU za usmeno prevođenje, povredom osnovnog načela brižnog postupanja;
- poništi odluka PMO-a od 12. rujna 2017. (osoba [X]) kojom je odlučeno o isplati iznosa od 42 704,74 eura navedenog u opomeni dužniku br. ABAC 324170991 od 20. srpnja 2017., uz tužiteljeve neisplaćene plaće za razdoblje od 1. kolovoza 2016. do 30. rujna 2017., kao i odbijanje žalbe R/482/17 od 9. ožujka 2018.;

i dodijeli sljedeću naknadu štete na temelju članka 340. UFEU-a:

- naloži naknadu neimovinske štete u iznosu od 98 000 eura koja je posljedica pobijanih odluka;
- što se tiče imovinske štete, dodijeli:
 - ili iznos od 23 190,44 eura zaostalih plaća za razdoblje od 1. listopada 2017. do 30. travnja 2018., ako Opći sud smatra da tužitelj ima pravo na cijeli iznos svoje plaće;
 - ili iznos od 7 612,87 eura zaostalih plaća za razdoblje od 1. listopada 2017. do 30. travnja 2018., ako Opći sud smatra da tužitelj ima pravo samo na razliku između svoje plaće u Komisiji i plaće primljene u privatnom sektoru;
- napokon, dodijeli ukupnu naknadu štete u iznosu od 121 990,44 eura, to jest 105 612,87 eura koje treba uvećati za zatezne kamate do dana potpune naknade;

i u svakom slučaju:

- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 1., 3., 4. i članka 31. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), kao i članka 1.e točke 2. i članka 12.a Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) kojima se zabranjuje uznemiravanje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 21.a, 22.b i 23. Pravilnika o osoblju, kojima se zabranjuje počinjenje nezakonitih radnji, osobito zbog toga što je tužitelj bio prisiljen sudjelovati u postupku ocjenjivanja za 2016. godinu, iako nije obavljao nikakav posao zbog nesposobnosti za rad i opoziva od 1. kolovoza 2016.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 41. Povelje i članka 11.a Pravilnika o osoblju koji se odnose na izravne sukobe interesa.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela brižnog postupanja i pomoći, koja je počinjena odlukom o tužiteljevu premještanju u GU za usmeno prevođenje.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na načelu prava na prigovor neizvršavanja i na načelu zakonitosti.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9. točke 3. Priloga IX. Pravilniku o osoblju i na povredi načela „*non bis in idem*”, kojom je zahvaćen stegovni postupak CMS 17/025 pokrenut protiv tužitelja.
7. Sedmi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 41. stavka 1. Povelje i osobito na povredi razumnih rokova za navedeni stegovni postupak.

Tužba podnesena 1. travnja 2018. – Manéa protiv CdT-a

(Predmet T-225/18)

(2018/C 221/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Camelia Manéa (Echternach, Luksemburg) (zastupnik: M.-A. Lucas, odvjetnik)

Tuženik: Prevoditeljski centar za tijela Europske unije (CdT)

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku direktorice Prevoditeljskog centra za tijela Europske unije od 29. svibnja 2017. o neproduljenju tužiteljčina ugovora na određeno vrijeme u iznosu koji odgovara primicima od rada koje bi zaradila da je i dalje ostala u stoga stvarno istekao 31. siječnja 2016.;
- naloži tužiteljčino ponovno zapošljavanje kao člana privremenog osoblja u Centru, s učinkom od 1. siječnja 2019. ili, ako to bude nemoguće, naloži tuženiku da joj isplati naknadu imovinske i neimovinske štete koja joj je nastala zbog gubitka zaposlenja na neodređeno vrijeme u iznosu koji odgovara primicima od rada koje bi zaradila da je i dalje ostala u službi Centra tijekom četiri godine, po potrebi umanjen za iznos odgovarajućih primitaka od rada ili naknada na koje bi osim toga imala pravo i naloži plaćanje odgovarajućih doprinosa za mirovinsko osiguranje u sustav Zajednice;
- naloži Prevoditeljskom centru da joj nadoknadi neimovinsku i imovinsku štetu koje su joj nastale odlukom od 12. studenoga 2015., od čega iznos od 11 136 eura na ime neimovinske štete, iznos od 12 000 eura na ime njezine izgubljene zarade i iznos od 9 674 eura na ime njezinih troškova pomoći;
- naloži tuženiku snošenje troškova

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze da se tužiteljicu vrati u pravni položaj u kojem se nalazila prije donošenja opozvanog akta, na pogreškama koje se tiču činjenica, očitim pogreškama u ocjeni ili na nedostatnom obrazloženju te na povredi interesa službe, u dijelu u kojem se nova odluka o tome da se tužiteljica ponovno ne zaposli od 31. siječnja 2016. temeljila na elementima koji, suprotno onome što je u njoj navedeno, nisu postojali kad je u studenome 2015. postavljeno pitanje o njezinu ponovnom zapošljavanju.